

Üstad kendini ziyarete gelenlerle görüşmediği için, "Ona mukabele edemiyorum. Hem de ucuz değil. Mânen pahalıdır." diyor. Bu ifadeyi nasıl anlamak lazım?

"Ekser hayatım inzivada geçtiği gibi, otuz kırk senedir tarassut ve taarruza mâruz kaldığımdan, zaruretsiz sohbet etmekten çekinip tevahhuş ediyorum. Hem eskiden beri maddî ve mânevî hediyeler bana ağır geliyordu. Hem şimdi ziyaretçiler, dostlar çoğalmış, hem mânevî mukabele lâzım gelmiş. Şimdi maddî bir lokma hediye beni hasta ettiği gibi, mânevî bir hediye olan ziyaret etmek, görüşmek, hususan başka yerlerden musafaha için zahmet edip gelmek ziyareti dahi, ehemmiyetli bir hediye-i mâneviyedir. Ona mukabele edemiyorum. Hem de ucuz değil. Mânen pahalıdır. Ben kendimi o hürmete lâayık görmüyorum. Mânen mukabele de edemiyorum. Onun için şimdilik aynen maddî hediye gibi bir ihsan olarak bana mânevî hediye gibi olan sohbetten zaruret olmadan men edildim. Bazı beni hasta eder-maddî hediye tam mukabilini vermediğim vakit beni hasta ettiği gibi. Onun için hatırlanmasın, gücenmeyiniz."(1)

Burada Üstad Hazretleri, "*Beni ziyaret edenler beni büyük bir veli ve kutup bilip öyle ziyaretime geliyorlar ve bir kutup gibi onlara manevi himmet etmemi ve onlara kerametvari haller ile karşılık vermeme umuyorlar. Halbuki ben kendimi bu makamda görmüyorum, onların o manevi beklentilerine tam cevap veremiyorum...*" diyerek, büyük bir tevazu büyük bir adem-i vücut gösteriyor.

Fakir bir insan zengin bir insan ile nasıl aynı ayarda hediyeleşmeye güç yetiremez, çünkü fakirin maddî gücü olmadığı için zengine aynı ile mukabelede bulunamaz yani onun gibi pahalı hediyeler alarak zengin dostuna hediye edemez. Aynı şekilde, manevi ziyaretler de bir hediye gibidir, "*ben sizin o zannınıza tam cevap vermeye muktedir değilim*" demek sureti ile nefis ve benliğine bir değer atfetmiyor.

Üstad Hazretlerinin maddi açıdan her hediye getirene maddi bir hediye ile karşılık vermesi nasıl mümkün değilse, -çünkü fakir birisi- aynı şekilde, "*büyük manevi beklentiler ile beni görmeye gelmeleri de manevi bir hediye gibidir ve benim bunlara aynı ile karşılık vermeme mümkün değildir*" demek sureti ile o beklentileri geri çeviriyor ya da bunun yerine Risale-i Nur'a yönlendiriyor.

(1) bk. [Emirdağ Lâhikası-II, \(112. Mektup\)](#)